

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

1 d'octubre 2021

Número 175

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

PAÍS CADUCAT

Vivim, és un dir, en un país que repapieja. Les idees, els costums, la reialesa, la cort, els sindicats...

Les vacunes del Covid se'ns han caducat a les neveres (tanta falta que ens feien fa una temporada).

El Codi penal porta segles florit i les togues encara més.

Els jutges (caducats en un organisme caducat) intoxiquen les sentències.

En un país com aquest, no sorprèn doncs que el Ministeri de l'Interior dediqui una part de la seva plantilla no pas a investigar delictes comesos sinó a buscar possibles proves que podessin implicar als ciutadans que els fan nosa, com per exemple el cinquanta per cent dels catalans.

Això, que dit així pot semblar un acudit, és en la pràctica dels serveis d'informació espanyol, el pa nostre de cada dia.

Un pa podrit que passeja per la taula empès pels cucs que l'habiten.

Dit d'una altra manera, els delictes comencen a Comissaria on es decideix a qui cal engarjolar.

Després un brigada d'experts comença la teoria de la suposició i quan ja s'han inventat sis o set possibles delictes, es llancen a reunir les peces que puguin donar versemblança a la acusació imaginària.

Per exemple, Puigdemont podria tenir contactes amb Rússia. Per què no?

Dos països dolents sempre acaben entenent-se.

Doncs una vegada feta l'acusació, els serveis policials van buscant possibles raons que puguin demostrar-la.

Posem per cas, Puigdemont trafica amb petroli rus. I ja està.

Ja podem llençar-li els gossos.

No cal demostrar l'acusació.

Per què? Som a Espanya!

Seria de riure si no fos que l'arma utilitzada per aquests serveis de seguretat nacional, són un veritable atemptat en qualsevol estat de dret.

Una fantasia i una maldat absolutament demoníaca.